

LUDVÍK JANKO

Scénář rozhlasové reportáže

Ludvík Janko se narodil 12. prosince roku 1957 v Praze.

„Ta voda je způsob života.“

To je motto, které pana Ludvíka Janka doprovází celým životem. Na vodě jako by vyrostl a díky tomuto koníčku poznal i svoji ženu, která na vodácké expedici fotografovala.

„První řeka, kterou jsme jeli, tak tam točila ten prvosjezd a já jsem se tam topil. A jí to tenkrát přišlo, jak to neznala, že to je vlastně normální. Takže v klidu tam seděla na skále, nad tou soutěskou, a prostě točila a točila. Takže jsme se seznámili takhle. A pak vlastně těsně před mým odchodem na vojnu, po skončení té vysoké školy, jsme se vzali a fungujeme doteď.“

Zažil ale i nepříjemné chvíle, kdy mu na vodě zahynulo několik jeho blízkých přátel.

„V době, kdy já jsem nastupoval na vojnu, tak se tři mí kamarádi utopili. Každý jinde. V průběhu zhruba necelých dvou let.“

Později měl pan Janko zdravotní problémy a musel podstoupit operaci kolene. Kvůli tomu se zaměřil na klidnější aktivity. Jednou z nich je sportovní střelba, ve které získal medaile.

„Medailí mám x. Nejzajímavější je třetí místo z mistrovství světa ve sportovní střelbě. Před čtyřmi lety.“

Jeho zájem ve sportu ale nebyl jedinou náplní jeho života. Našel si svůj zájem i v geodézii, kterou se rozhodl studovat z vtipných důvodů.

„Tam jednou z motivací bylo, že Old Shatterhand byl geodet, což zejména profesori pak neměli rádi na průmyslovce. Když se ptali, proč jsme si vybrali zrovna tohle zaměstnání, tak argument, že protože Old Shatterhand byl geodet, se jim zrovna úplně nelíbil.“

Po střední škole pokračoval dál ve studiu na vysoké škole.

„Dostudoval jsem zeměměřičskou průmyslovku a pokračoval jsem na stavební fakultě v oboru geodézie. Geodézii jsem úspěšně ukončil a nastoupil jsem do Konstruktivy, kde jsem byl až do revoluce v 89 roce.“

Z vysoké školy má také několik zajímavých a zábavných historek.

„Jak jste nastudovali poučení z krizového vývoje? Odesli jste si z toho něco? Jsem říkal ne, teď mám fakt jedinou šanci, jak to přežít. Tak jsem zvedl ruku. No tam, soudruhu, co vy? Říkám: No mně se líbí, že konečně, jak jsem si tu knížku celou důkladně přečetl, tak jsem se tam dozvěděl, že ty armády Varšavské smlouvy sem přijeli na žádost všech našich pracujících. Ta na mě koukala a říká: No tak, no, no, no, to je dobrý poznatek. No a co tam máte dalšího? Prostě i tady to, takhle probíhalo studium na vysoké škole.“

Po vystudování vysoké školy se vydal tam, kam ho srdce táhlo a založil svoji vlastní firmu.

„V roce 90 jsem odešel. Zřídil jsem si jednu z prvních povolení k činnosti a stal jsem se tak jedním z prvních soukromých geodetů tady v republice. To jsem dělal zhruba dva roky a pak, protože už ta práce přerůstala přes hlavu, tak jsem udělal firmu s.r.o., která se jmenuje Gekos.“

Tato firma funguje dodnes a pan Janko ji bude předávat jednomu ze svých zaměstnanců, který pro firmu pracuje od svých sedmnácti let. Pan Janko v životě prožil hodně zajímavých, šťastných i smutných zážitků a my budeme moc rádi, když se o jeho vzpomínkách dozví co nejvíce lidí.